

SNÄTTRINGE SKUBBAREN

NUMMER 2 2000 30/91

TIDNING FÖR SNÄTTRINGE SK:S ORIENTERARE

Snättringe SK

Funktionärer och kommittéer

Huvudstyrelse

Ordförande: Bertil Gelius	711 11 75
Vice ordf.: Göran Nilsson	779 86 47
Sekreterare: Ingemar Lindqvist	646 47 17
Kassör: Claes Andersson	774 14 55

Orienteringsstyrelse

Ordförande: Bertil Gelius	711 11 75
Vice ordf.: Göran Nilsson	779 86 47
Sekreterare: Ingemar Lindqvist	646 47 17
Kassör: Cecilia Våg	774 28 31
Ledamot: Leif Andersson	774 86 81
Ledamot: Svenåke Svensson	711 42 90

Revisorer

Ordinarie: Anders Johansson	711 41 14
Ordinarie: Bo-Göran Bäckfors	694 93 02
Suppleant: Orving Gustavsson	711 67 77

Tävlingskommittén

Stefan Granath	646 37 65
Ulf Stridh	711 59 93
Lars Cedéus (kartor)	711 50 44
Göran Johansson	774 29 28
Elin Svensson	711 42 90

Ungdomskommittén

Agneta Holgersson	779 81 39
Lars Bjursäter	711 11 40
Carl Agestam	711 34 83
Jonny Nilsson	711 05 61
Leif Andersson	774 86 81
Nadja Dahlström	774 57 61
Nina Nilsson	779 86 47
Kristin Morén	449 33 44
Anders Mellergård	689 77 86

Träningskommittén

Göran Nilsson	779 86 47
Rune Rådeström	771 75 95
Johan Hasselmark	608 14 46
Micke Gelius	774 05 46

Stugkommittén

Källbrink: Olof Persson	746 69 32
Material: Göran Johansson	774 29 28
Charlottendal: Ragnar Bergmark	774 55 94
Erik Westerberg	711 57 70

Klubbvärdar: Inga-Britt Fredriksson	746 82 58
Gösta Eriksson	711 46 26
Uthyrning: Roland Nyman	774 83 30
Jonas Nyman	774 83 30
Fredrik Nyman	774 83 30
Siv Nyman	774 83 30
Klubbshop: Eva Andersson	746 76 30
Susanne Granath	646 37 65
Sture Lantz	774 64 67

Julgranskommittén

Odd Guteland	605 89 02
Lennart Bjursäter	39 61 36
Åsa Lundin	746 87 10
Ragnar Bergmark	774 55 94
Allan Nyberg	

Uttagningskommittén

Seniorer: Peter Granath	646 37 65
Stefan Granath	646 37 65
Tobias Gelius	711 59 49
Gubbar: Rune Rådeström	771 75 95
Ungdomar: Jonny Nilsson	711 05 61
(Damerna sköter sin egen uttagning)	

Skid-OL

Anders Bergmark	774 55 94
-----------------	-----------

Övrigt

Hedersordförande Roland Bolin	711 46 16
Tävlingsanmälare: Anita Persson	746 69 32
Leif Hermundstad	570248 90
Resultatkort: Olle Bivrin	711 08 63
Pressvärd: Sven-Åke Svensson	711 42 90
Skubbaren: Björn Lindén	711 82 41
Rankingsvarvig: Elin Svensson	711 42 90

Telefonvarare: 774 75 53

(Information om träning, samling m m)

Telefon & fax, klubblokalen: 711 78 47

(Även möjlighet att lämna meddelanden till förenings-assistent.)

Det är likadant varje vinter, man går och längtar efter den förbannade sommaren som aldrig tycks komma närmre. Man går där i värslasket och tänker på allt roligt man ska göra om bara det blev sommar snart. Sen i slutet av maj kommer den och man får en väldig ångest, plötsligt står man där på lovets första dag och undrar vad som kommer att hända denna gång. Sen går allt mycket fort, 90 i en skarp kurva typ. Och så plötsligt är det den 10:e september och vi arrangerar tävling, kul, men vart tog den vägen, sommaren typ.

Redaktion

Björn Lindén

Leif Andersson

Kristin Morén

Adress

SNÄTTRINGE-Skubbaren

c/o Björn Lindén

Yrkesvägen 6

141 43 Huddinge

Fram sidan

Snättringes klassiska tävling 10/9

Internet

<http://www.snattringesk.a.se>

Copyright

© Copyright Snättringe Sportklubb, 2000

Eftertryck förbjudet utan skriftligt tillstånd. Innehållet i denna tidskrift utgör inte i något avseende Snättringe SKs officiella ståndpunkt eller åsikt.

har du hört...

...att Sune Granath en gång i tiden glömde sin plånbok på biltaket. Gissa om han vart förvånad när han senare kom fram till landet och fann plånboken liggande kvar på taket. Inland är det bra att ha många mynt i börser. Numera kan man ibland se glasögon och kompasser falla av från biltaket.

...att Snättringe kom fyra på ungdomsserien och att storklubben Tullinge fick ge sig för Rotebro IS.

...att Stefan Granath jobbat som föreningsassistent sedan den 1:a mars. Under ca en halvårsperiod kommer han numera bara att vara på kansliet kvällar och helger p.g.a. utbildning på jobbet.

...att det regnade på 5-dagars.

... att vissa ändå säger att det var värre på Hallikko 1997.

... att det regnade väldigt mycket där då.

... Claes Andersson vann en tävling på 5-dagars. Dock inte en orienteringstävling. Det var nedrivning av förtält till Husvagn som vi har en mästare i. Claes hade beställt hämtning av husvagn, och när den fyrhjulsdrivna jeepen kom var Claes inte på långa vägar klar. Det vart en snabbrivning av tältet. Därpå såg man han kasta och knöla ner allt in i husvagnen, så även den otömda spillvattenslungan...

Innehåll

sid 4 Ledaren

sid 5 Jag en Skubbare

sid 6 10-mila i Herröka

sid 10 Internet och orientering

sid 13 Inget regn här inte..

sid 16 Snättringes klassiska

sid 18 Spättalet

sid 19 Tävlingskommittén, Hallå där...

Vilka prioriteringar ska vi göra?

Vad är önskvärt resultat? Var med och diskutera inriktningen på klubbens verksamhet den 26 september.

Bertil Gelius

Lite funderingar så här mitt uppe i tävlings-säsongen. Först vårt eget utmärkta arrangemang. Tävlingen blev en riktig fullträff med fin karta, utmärkta, krävande banor, ett vackert TC med korta avstånd till alla faciliteter. Dom tävlande lovordade arrangemanget med rätta, nu senast på vår hemsida. Än en gång tack alla ni som bidrog till att göra detta fina arrangemang så högklassigt.

Men ingenting är så bra att det inte går att göra bättre. Alltemellanåt hörde jag gny före tävlingen om vem som var ansvarig för vad, var polisen kontaktad, hur hade markägarkontakterna egentligen gått till osv. Allt fixades men det fanns en osäkerhet i hur och av vem.

Jag tror att vi generellt skall se till att ha en egen tävlingskontrollant inom klubben för alla arrangemang så fort de är utlysta som tävlingar med externt deltagande. En sådan ser då till att sköta checklisten över att alla kontakter tas, att alla blir informerade som ska bli det etc. Detta är en garant för att kvalitén bibehålls då, som nu så förtjänstfullt sker, nya funktionärer tar vid och löser av dom som kämpat i många år och vill bli

avlösta sina uppgifter. Jag vill understryka att detta inte ska uppfattas som kritik utan bara ett sätt att öka säkerheten.

Sen hoppas jag att månadsträffen den 26:e september blir riktigt välbesökt. Vi ska där diskutera vilka prioriteringar som vi har stöd bland medlemmarna för att göra. Vi vill öka målstyrningen som det så vackert heter i vår verksamhet, och med vilka medel kan vi då göra det? Kan vi bli bättre på att disponera våra ledarresurser och våra pengar till det som verkligen ger resultat? Och vad är då ett önskvärt resultat i vår klubb hur ska en SM-framgång mätas gentemot fyra lag på 25-manna. Som sagt: Ni som vill vara med och påverka inriktningen på klubbens verksamhet de kommande åren bör komma på månadsträffen och säga er mening.

Slutligen: efter några års tjtande har vi äntligen en bastu på gång invid klubblokalen i Källbrink. Jag hoppas den ska bli det tillskott till verksamheten som vi drömt om hela tiden sen klubbstugan byggdes. Välkomna upp i höst och vinter på träningskvällar även om du bara vill sitta och snacka lite i bastun.

JAG EN SKUBBARE

Namn: Mikael Karl Emil Nilsson.

Ålder: 11år.

Bor: Adressen eller? I Huddinge.

Familj: Jonny, Ylva, Patrik, Martin och så jag förstås.

Utbildning: Jag har ju gått i skolan, nu går jag i femman.

Arbete: Nej.

Uppdrag i klubben: Att sätta upp resultat på våra tävlingar.

Varför började du orientera? För att pappa gjorde det och även för att det är roligt.

Målsättning: Att vinna varje tävling.

Hur ofta tränar du? Det är olika, 2-3 gånger i veckan.

Största framgång: Det var nog när jag kom 11:a i klassen H10 på 5-dagars i Borlänge.

Största besvikelse: Svårt, kanske när vi förlorar ibland med fotbollslaget, men det är inte så farligt. Eller att jag är sjuk så ofta.

Övriga intressen: Fotboll och bandy, sån på is alltså.

Har du parabol? Nej.

Senast lästa bok: Berts dagbok, fast den har jag inte läst klart. Den är rätt så spännande faktiskt.

Senast sedda film: Jönssonligan och den svarta diamanten. Den var sådär, tre stycken skubbarmärken av fem möjliga.

Beskriv din tandborste? Orange med blå-vita borstar.

Vad dricker du helst? Jag dricker mest vatten, fast helst Cola.

Beskriv dig själv: Det var svårt, snabb och nyfiken.

Vad tycker du om SNÄTTRINGE-Skubbaren? Jag brukar inte läsa den så mycket. Sådär.

10-Mila i Herrökna

På tiomilaträffen innan tiomila presenterades några nyckelord som löparna skulle ha i åtanke när dom stod där ute i leran och försökte få fart på de stela och nervösa musklerna innan loppet: Självförtroende, teknik och uthållighet. Under det stod det ett överstruket ödmjukhet. Ja för inte fan skulle vi tåla att det kom någon finne och sprang om oss; nä fram med armbågen bara.

Vi hade två damlag och ett herrlag samt lagledare och supporters på plats vid Vreta gård i Herrökna. Det var väldigt fint väder och humöret låg på topp ute på TC på detta mileniets första 10-mila. Men trots taggade löpare var ingen från klubben speciellt nöjd efteråt – läs intervjuerna med några av löparna och avgör själv förresten!

Ingrid Svensson, sträcka 1 (6,5km)

Hur gick det? – Det gick ganska bra, jag är nästan nöjd.

Hände det något oväntat i skogen? – Det var väldigt mycket folk.

Hur var det att springa första sträckan? – Det var en ny erfarenhet, jag har aldrig startat förut, det var väldigt speciellt.

Damkavlen sägs gå i det finaste området här, märktes det? – Nej, fint? Det var massor av grönområden, små höjder, mer grönområden och mossar. Jag vet inte om jag kallar det fint.

Sofia Persson, sträcka 2 (5,4 km)

Hur gick det? – Det gick ganska bra, men jag bommade en del.

Hände det något oväntat i skogen? – Ja, jag

fick faktiskt hjälp av en funktionär som visade var kontrollen var.

Sprang du om någon? – Ja, det gjorde jag, ganska många tror jag.

Nadja Dahlström, sträcka 3 (6,5km)

Hur gick det? – Inget vidare, det kunde ha gått bättre. Det var tungt att springa och väldigt plottrig karta, svårt att följa med.

Terrängen då, hur var den? – Den var jobbig, upp och ner. Tungsprungna partier, många mjuka kärr.

Vad tycker du om vädret? – Suveränt! Nästan för varmt, det behövs fler vätskekontroller.

Hängde du med i någon klunga eller körde du själv? – I början körde jag själv, sen kom jag ikapp två stycken.

Elin Svensson, sträcka 5 (7,0km)

Hur gick det? – Det gick i stort sätt rätt bra.

Var banan bra? – Ja, det tycker jag nog. Fast det var några jobbiga sluttningar, men det är ju sådan terräng.

Var det mycket upptrampat? – Ja, många upptrampade stigar, det fanns alltid ett par stigar ut från varje kontroll.

Kom du till fel gaffling någon gång? – Ja, vid första kontrollen och vid andra var jag vid två andra kontroller innan jag hittade min.

Vad tycker du om arrangemanget? – Jag tycker att damstar-
ten ligger för sent, det hinner ju nästan bli mörkt.

Första löparen i mål

Sven Lundbäck, Umeå OK lag 2

Hur kommer det sig att du springer i andralaget?– Jag springer för Vittjärvs IK, men vi fick inte ihop något herrlag så vi kör ett kombinationslag med Umeå OK. Kombinationslag brukar inte vara förstag. *Det måste kännas ganska bra nu?* – Ja, absolut, det känns kanon, världens grej!

Var har Vittjärvs IK sina hemmatrakter? – I Boden, Norrbotten.

Hur skiljer sig terrängen här från där? – Här är det mer småkuperat, hemma är det fler stora berg med intetsägande sluttningar och myrar, flackt emellan och ovanpå väldigt detaljerat och stenigt. Det var lätt-löpt här, men mer smågrejer och mycket grönare än hemma.

Vad tror du om dina lagkamraters insatser på de resterande sträckorna? – Ja det är ju ett andralag så nog blir det ett ras tyvärr.

Micke Gelius, sträcka 1 (10,6 km natt)

Hur gick det? – Jag är inte alldeles nöjd, det var väldigt stökigt och man har inte tagit många rena löpsteg på banan. Jag har alldeles för många gånger kommit till fel kontroll, de sitter nämligen väldigt tätt inne vid ringarna. Men jag kan inte skyl-
la på någon annan, jag har väl varit okoncentrerad kanske.

Hände det något oväntat i skogen? – Ja, en annan löpare slog av mig pannlampan, men jag tror att det var av misstag och inte av ren djävulskap.

Var banan bra? – Ja den var bra, men det var lite för hård öppning, nästan två kilometer till första kontrollen, en grym start minst sagt. Det var väldigt löpbetonat i början och mycket stökig terräng som krävde långa ben och mycket vilja.

Anders Jarl, sträcka 2 (11,2 km natt)

Hur har det gått? – Det har väl gått sådär kan man säga. Det var svårt och bökitigt.

Hur var banan? – Den var ganska rolig och svårt, framförallt efter varvningen, då blev det en rejäl klungbom, alla bara stod stilla och stirrade.

Bommade du något? – Jag har gjort lite småbommar, men inga jättestora. Jag har tappat lite tid men inte bimmat så mycket. Det beror på tempot helt enkelt, det har gått för långsamt.

Hängde du med i någon klunga eller körde du själv?

– Det var både och, ibland blev jag helt själv till mina gafflingar men sen kom jag ihop med klungor igen. Jag har kört ifrån klungor ibland också.

Göran Nilsson, sträcka 4 (11,3 km natt)

Hur gick det? – Jag tycker att det gick ganska bra efter förhållandena. Några små mis-sar i början på första slingan sedan gick det bra. På den andra slingan gjorde jag väl lite mer slarviga grejer. Det var ganska svårt att läsa på den plottriga 1:15000 skalan.

Hur var banan? – Det var inte en sådär jät-tebra bana, inte mycket att välja på, bara rakt på de flesta kontrollerna. Det var plott-rigt att läsa. Men det är ett svårt område att lägga nattbanor på.

Sprang du med i någon klunga eller körde du

själv? – I början var jag helt ensam, på långsträckan till andra kontrollen såg jag inte ens en lampa på hela vägen. Men det kanske berodde på att jag tog ett annorlun-da vägval som inte var tänkt från början, jag körde rakt på. Sedan kom det lite fler lampor och efter halva förstaslingan såg jag lampor hela tiden.

Kom du till fel gaffling någon gång? – Nej, jo det får man väl säga att jag gjorde, jag stan-nade till vid några andra kontroller i närhe-ten av den riktiga när jag blev lite osäker. Vid sista kontrollen var jag vid tre olika

Johan Hasselmark, sträcka 5 (15,8 km natt rak) "långa natten"

Hur gick det? – Det gick inte bra.

Hur var banan? – Den var säkert bra, men jag gjorde nog mitt livs mest bisarra lopp i natt.

Hängde du med i någon klunga eller körde du själv? – Jag häng-de med i en stor klunga som var minst lika dåliga som jag på att orientera.

Var det mycket upptrampat i skogen? – Nja, i sådana fall så sprang jag inte där.

Är du nöjd med tävlingen? – Den här tävlingen? Jag tycker att den var kass, jag körde fel tre gånger när jag skulle hit. För jävla dåligt.

Tobbe Gelius, sträcka 7 (12,5 km natt/gryning)

Kom du till fel gaffling någon gång? – Ja, jag var i alla fall på gränsen till fel gaffling i ett litet område.

David Pettersson, sträcka 9 (5,5 km dag)

Hur gick det? – Det gick dåligt.

Så du är inte nöjd med ditt lopp? – Nej, definitivt inte. Jag kände att jag inte orkade springa riktigt.

Är formen dålig? – Nej, den har visat sig vara bra tidigare, den ville bara inte fungera idag.

Var banan bra? – Det var lite klurig sträckning med många korsningar av banan, så det var lite svårt att se vilken kontroll man hade.

Hängde du med i någon klunga eller körde du själv? – Jag körde mest själv ibland var det några som hängde på mig.

Är du nöjd med lagets placering? – Nöjd och nöjd, det går inte att vara riktigt nöjd förens man vinner.

Hur gick det? – Det gick inte så bra idag, jag var väldigt stel i benen, jag tror att det beror på att jag fick en allergichock, men nu har jag fått kortison så det känns bättre.

Hände det något oväntat i skogen? – Ja, det gjorde det faktiskt, på väg till nionde kontrollen, en långsträcka så klafsade jag nermig till knäna så att mina annars gula vackra Jalas Cobra förvandlades till brunkladdiga härken. Det var lite oväntat.

Är du nöjd med dina lagkamraters prestation?

– Nej, inte riktigt. Jag tycker inte att någon egentligen levt upp till vad vi hoppats på.

Sprang du om någon? – Ja det gjorde jag faktiskt, när Halden kom ikapp mig på sträckan efter, täten alltså, då hängde jag på, drog snabbt ner byxorna på honom och sprang förbi. Det var en vass manöver. (Stefan skrattar)

När ska du raka dig? – Det ska jag göra när jag kommer in i landslaget Stefan skrattar och säger: han rakar sig när Thomas Wassberg rakar sig.

Fortsättning sid 12

Internet och Orientering

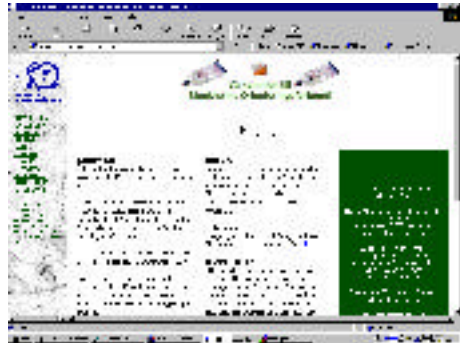
Överallt har "datan" gjort sitt intåg, ska vi då inte slippa detta inom orienteringen? Svaret är ett entydigt nej. Tvärtom, inom sportens värld är det orienteringen som är den bästa på Internet och det var orienteringen som först insåg fördelarna med Internet.

Hur kan det då vara så? Datakillarna, för det är väl mest killar, blir ju ofta betraktade som nördar som aldrig är ute och bara sitter lite finliga och blekfeta framför sina datorskärmar. Medan orienteraren å sin sida blir betraktad som en flåshurtig typ, alltid ute i skogen när han inte sitter på sin campingstol och häckar på TC. Kanske likheten är tönt-nörd begreppet (?), inom orienteringen är man ju lite orolig att sporten har lite av en töntstämpel bland folk i allmänhet och ungdomar i synnerhet.

Undertecknad, som väl inte vill bli betraktad som blekfet, har nu arbetat med datorer "i alla tider" och så verkar det fortsätta. Orientering är däremot ganska nytt, första kontakten med sporten för fem år sedan och första egna loppet ganska exakt för tre år sedan. Eller som någon sa på vå avslutningen "det måste vara en dataknutte som har gjort alla tipsfrågorna".

Kommer ni ihåg när man var tvungen att ge sig upp till klubbstugan för att se sin starttid inför helgens tävling? Alternativet var att titta på startlistan ute på TC för att upptäcka att man startar först om tre timmar. Samtidigt kommer vi ihåg alla roliga bilder från ungdomarnas augustiläger 1997, nästan "live" på Internet.

Om du redan nu dagligen använder Internet för att söka OL-information så har jag väl inte så mycket nytt att vidarebefordra, men för Er övriga så ger jag er mina åsikter vad jag tycker är bäst på Internet idag, sommaren är 2000.

Låt oss börja med det naturliga, Snättringes hemsida på Internet. Den hittar du på <http://www.snattringesk.a.se>. På hemsidan finns allt som oftast starttider för klubbens deltagare inför helgens tävling. Dessutom finns en länk till hemsidan för arrangerande klubb, där man hittar den kompletta startlistan med PM m m. Under samma flik, Aktuellt, hittar man också resultat för Snättringes deltagare.

Snättringes hemsida redovisar också alla kommittéer och styrelsen inom klubben,

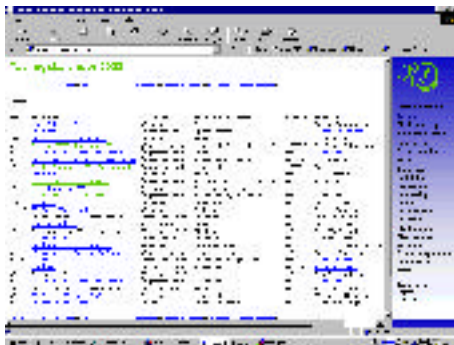
lite allmän information om klubben och en debattsida. Debattsidan, är väl som hos alla andra klubbar, mer i form av en allmän chattsida än ett debattforum. En del tycker det är lite tramsigt och ett fall för inbördes beundran, andra tycker att det kan vara både kul och informativt men livsviktigt är det definitivt inte.

Viktigare är dock informationen om kommande händelser, träningar, tävlingar och alla andra aktiviteter. Ibland hittar man även rapporter från tävlingar, kavlar och allmän orienteringsinformation. Här är vi inom Snättringe lite dåliga, det ska medges. Men ibland får vi fina rapporter, speciellt från Tobbe Gelius. Mer rapporter önskar undertecknad!

Att Snättringe har fina ungdomar och en aktiv ungdomsavdelning lär väl ingen ha missat. Lika så på Internet med många bilder, rapporter och dagsaktuell ställning i Snättringe Super Kup. Det som väl utmärker Snättringes sidor är just aktualiteten. Bland det bästa vår Webmaster, Jonas Pannagel, har gjort är att man enkelt kan ange när informationen är inaktuell. Annars ser man ofta inaktuell information på andra klubbars hemsida. Ett exempel, Tullinges hemsida, en av Sveriges "berömdaste", hade en artikel om "helgens 10-mila" som låg kvar flera veckor efter 10-mila helgen.

Om Snättringes hemsida är den viktigaste så kommer i mitt tycke SOFTs sida inte långt efter.

Den hittar du på <http://www.orientering.se>. Sidan är vare sig vacker, snabb eller tekniskt nydanande. Men den har ett antal mycket funktionella länkar. Viktigast är nog tävlingskalendern, med Internet adresser till nästan alla tävlingar. Välj "Tävling" i menyn till höger. Adresser, med adresser till OL-klubbar och förbund, samt Debatt är andra val i menyn som är av stort värde. Debattsidan är ibland olovligt seg och ibland står debatten stilla men, å andra sidan, så är debatten oftast konstruktiv och utan alltför många tramsiga inslag.

StOFs hemsida, <http://www.stockholmsidrotten.a.se/stof/>, kan också ha ett visst intresse. Uppdateras ibland, ibland inte, och ligger på en server som ofta är väldigt långsam. Men här finns en del viktig information om UP-ställning, ungdomsserien med mera.

En ny spännande sida är Alternativet, <http://www.alternativet.nu>. Aktuell, ambitiös och tekniskt nydanande. Sidan är skapad av ett antal entusiastiska orienterare från ett flertal olika klubbar. Elit-inriktningen är helt klar. Naturpass och Motionsklasser lyser med sin frånvaro men man försöker med online-rapporter från

stora tävlingar, analyser och debatt. Tyvärr, så är väl debatten, med namnet eftersnack, kanske ingen höjddare och online-rapporterna har väl inte klaffat i alla lägen men Alternativet är en bra sida (synd bara att man inte är en elitorienterare).

Nästan alla Sveriges orienteringsklubbar har en egen hemsida på Internet. Många är bra, med aktuell och komplett information om tävlingar och annat som kan vara av intresse för de egna medlemmarna och besökare från andra klubbar. Vissa hemsidor, jag ska inte nämna några med namn, är inte värda ett besök. Sidor ni inte ska missa är Tullinges, länge en ledstjärna, men har väl

stagnerat lite. Väsby, med SIFO-bedömning av landets alla hemsidor. Jag håller inte alltid med vad de tycker och man får väl inte ta de rejäla sägningarna med en nypa salt, men en kul inslag är det. När jag skriver detta har de recenserat alla sidor från A-R. S och därmed Snättringe är på tur.

Men jag har roat mig, är man en datanörd så är man, med att leta efter hemsidor för andra idrotter. Ni läste det i inledningen, orienteringshemsidorna är otvetydigt bäst. Fotbollen, till exempel, har tydligen först nu upptäckt att Internet finns, men efter Sveriges insats i EM så stannar väl utvecklingen av där också.

Mig hittar du givetvis på Internet, ICQ:

Fortsättning 10-mila, från sid 9

Mats Fransson, sistasträckan (15,4 km dag)

Hur gick det? – Det gick väl bra första halvan, men sen blev jag trött och gjorde det mindre bra. Några klantiga bommar, trötthetsbommar.

Var det mycket upptrampat i skogen? – Nej, vissa partier bara, inte mycket alls. Men det var kalasfint i skogen, fin terräng.

Hur var banan? – Den var faktiskt svår och kul.

Hängde du med i någon klunga eller körde du själv? – I början kom jag ikapp två stycken men dom hade en annan gaffel efter 900 meter, sedan var jag solo till femman sexan, sen kom jag ihop med en annan kille och vi körde ihop rätt länge, sen var jag solo de sista tre kilometrarna.

Är du nöjd med placeringen? – Nej, den är ju en katastrof.

Det här är berättelsen om 3 ungdomar som åkte på StOF:s HD14-läger i början av augusti.

Inget regn här inte...

Erik Paulsson

När vi kom ut till Domarudden så höll HD 12:orna på att packa ihop och åka hem. För de hade redan varit där på läger i tre dagar. De hade fått en blå specialdesignad T-shirt med gul text och reklam på baksidan... De hade också någon slags blå keps.

När vi hade väntat i c:a 10 minuter så var det våran tur att starta våran lägervistelse. Garry (Pettersson) från Söders SOL var lägerledare tillsammans med hans lite yngre ledare i 17-23 års-åldern (?). Vårt första "uppdrag" var att ta reda på i vilken av de små röda stugorna med två rum och badrum vi skulle sova i och med vilka personer. Det var den enda informationen vi fick av Garry och alla såg lite fundersamma ut. Det visade sig att det var så enkelt att det satt lappar på varje dörr till husen vi skulle sova i. Det fanns namn till alla 5 husen och jag fick sova i Äpplarö, William i Edö och Fredrik i Ingmarsö.

Vårt första träningspass var kartminnesorientering i stjärnorienterings-stil. Vi blev indelade i träningslag med en ledare som vi skulle "se upp till". Alla de 30 lägerdeltagarna placerades 2-3 st vid en karta (av tio stycken), som låg i en rund ring. Alla kollade på kartan och när ledarna hade skrikitt att starten hade gått så sprang alla iväg åt olika håll (utan karta). När man kom tillbaka så tog man nästa karta och kollade, för att

sedan springa i väg igen osv... För en del gick det bra och för en del mindre bra. Bland annat för Erik Boström (som brukar vara ganska överlägsen i de flesta fall). Sedan gick en del och badade och en del duschade.

Vid klockan sju så var det femkamp och vi blev indelade i så kallade "leklag" med en "mamma". Mamman var en av de sju tjejerna som var med. En av grenarna var frisbee-golf där det gällde att "pricka" rätt på 4 olika saker. Vinnare av grenen blev lag "Sara", om man bortser från ledarnas lag som vann varje gren. Resten av 5-kampsgrenarna skulle vi göra på kvällen nästa dag. Sedan så spelade vi fotboll (söderklubbar mot norrklubbar).

Och av någon konstig orsak blev det sedan mörkt väldigt snabbt och då var stunden kommen för natt-orientering. Det fanns två banor och tjejerna fick börja med den lite "längre" banan (200 meter längre). Den stackare som blev utskickad först var jag. Men vart hade Lars Jarkell och Erik Malm tagit vägen? Redan vid första kontrollen så hade rumskamraten Johan Lindbom från Hellas kommit ifatt mig (även känd genom Snättringes debattforum). När vi sprang till tvåan på elljusspåret så tändes plötsligt en lampa framför oss och två välbekanta röster (Erik och Lars) frågade: Namn?

Johan sa sitt namn i farten men jag stannade och sa det. Då skrek Erik: "Du behöver f-n inte stanna. Spring på!!!". De hade blivit tillsagda att de skulle sätta sig vid elljusspåret och hålla koll på att alla "var med". De försökte skrämma alla och en del blev vettskrämda. Alla undrade var kontrollen vid punkthöjden hängde. Det visade sig att Garry hade hängt den 50 meter bort vid hyggeskanten istället. Det hade ingen trott om Garry...

Sedan tog de som ville ett nattdopp och vid klockan tolv så skulle det vara släckt.

Torsdag

"Dags att vakna" lät Garrys välbekanta röst vid c:a 7:40 på morgonen. Ingen lyssnade... "Hallå?": Någon rörde sig... Efter 5 minuter, när man hade vaknat någorlunda och tagit på sig sina kläder så vacklade man till matsalen för att äta frukost.

Vid klockan tio så började första träningspasset: "Stegringsbanan". Det var en orienteringsbana som skulle bli svårare och svårare. Några skulle bli skuggade (bland annat Fredrik). Alla skämtade om hur man skulle ta sig till den mycket enkla första kontrollen 200 meter bort. William skadade foten lite på träningspasset men var lika pigg och glad för det...

Efter träningen så badade de flesta. Johan och Sebbe (ledare), slängde och puttade i vissa personer (t ex Viktor Norell med det eviga smilet som aldrig tar slut).

Till lunch fick vi lasagne och de som inte tälde muskotnöt fick pannkaka med sylt och grädde (orättvist).

Efter matpåfyllningen så var det dags för det mycket svåra kontrollpocket...De första tre kontrollerna så skulle man följa efter sin "träningsledare" så att man skulle få se hur de sprang en bana. "Tjej-träningsledarna" började med att sticka rakt genom ett tätt

grönområde och sedan upp på berget (typiskt tjejer!). "Kill-träningsledarna" tog stigen och sedan sprang de upp på berget. På den här banan blev de som inte blev skuggade på förra träningspasset skuggade. För mig gick det jättebra med bara två små bommar.

Efter kontrollpocket som inte var så svårt (tyckte jag) badade de flesta som vanligt och Johan och Sebbe fortsatte att slänga i folk... Sedan så fortsatte vi med 5-kampen och då började vi med den traditionella snörleken. Det gäller för laget att på alla personer få igenom snöret från ena tröjarmen ner till fötterna och över till det andra benet och sedan upp genom den andra tröjarmen och vidare till nästa person osv (så snabbt som möjligt)... När vi hade gjort det så skulle vi samla poäng genom att skriva upp olika världsmästare, samla saker för varje bokstav i alfabetet (ex: Abborre, Båt, Citronklyfta osv). Om man hittade orienteringssaker, så blev det två poäng istället för ett poäng. Och man skulle också hitta på en sång med ett lagnamn inkluderat. Mitt lag ("lag My") fick ihop c:a 40 poäng för världsmästarna. Men eftersom ledarna tog emot mutor så köpte vi en Daimglass till Johan (som rättade våra världsmästare) och då hade vi helt plötsligt 70 poäng! Johan skröt för de andra ledarna: "Vem har störst glass?!".

Sångerna som alla hade hittat på, sjöng vi när vi grillade korv nere vid badplatsen. Sångerna handlade bland annat om att det måste gå bra på ett lopp, att man undrar var skärmen är och att Sara går (de sjöng så i sången)... Det skulle vara tyst vid klockan 12. Fast ledarna sa att om man skulle hängla så kunde man få vara uppe längre. Alla gick och la sig och det blev tyst. Men c:a 20 minuter efter 12 så kom några smygande in i nästan alla rum och frågade om man ville vara med

och "busa" vid ledarnas hus. 2-4 stycken nappade på det och smög iväg. De kom tillbaks efter 15-20 minuter och Lars berättade att de hade stått utanför ledarnas hus och väntat. Men grisarna som bodde i inhägnaden bredvid började plötsligt bli oroliga och började grymta och fnysa. Nån ledare gick ut och tittade vad det var som lät och där stod de med en lysande pannlampa intill väggen. Joels kommentar: "Det hade nog gått om vi hade slängt oss ner på marken"...

"Skynda er. Ni ska upp och städa". Så skrek Johan och Sebbe i nästan alla rum när klockan var c:a 01:00. Nästan ingen gick på det, men de sa att Erik Boström hade gått upp och börjat packa... Alla var ganska trötta på Johan och Sebbe vid det laget...

Fredag

"Dags att vakna!" Garrys röst ilade i öronen. Det var ingen som ville gå upp. Alla ville ju sova.

När vi hade ätit frukost så hade vi 1.5 timme att göra vad vi ville innan nästa träningspass skulle börja. Träningspasset hette "Sista säkra" och var kanske 4 km - 4.5 km lång. De fanns utritat c:a 10 stora ringar (sista säkra) och lika många små ringar (som var själva kontrollen). Vid Sista säkra hängde det en skärm utan stämpel och vid själva kontrollen så fanns det bara en stämpel. Man skulle tempoväxla. Delvis köra ganska fort till sista säkra och sedan gå ganska lugnt in till kontrollen. Alla klarade inte detta... Tex Filip Carlsten från OK Österåker. Han skulle neråt i riktningen sydsydväst till ett område med undervegetation. Men istället råkade han gå 210 grader fel och komma 700-900 meter längre bort från kontrollen. Jag gjorde också en stor bom och drog runt i kanske 10-15 minuter.

Till mat så fick vi fiskpinnar. Min kommentar var: "Det här är jag van vid. Det får

vi nästan varje vecka i skolan". Jag tyckte inte maten var så himla god men det verkade alla andra göra som tog 4 fiskpinnar när man bara fick ta två. Bara för det så fick några ledare äta korv istället.

På eftermiddagen så skulle vi egentligen ha en avslutning på 5-kampen. Då skulle vi nämligen ha äventyrsstafetten med den berömda kontrollen på flottan. Men Garry var lite sur bara för att vissa personer hade "genat" och varit så slöa på Sista säkrabanan. Så vi fick köra ett extra träningspass istället. Typiskt Garry!! Fast det blev mer som en tävling. För mig gick det jättebra och jag drog ifrån mina konkurrenter Markus Korpinen, Joel Ericsson och Anders Tarandi mellan 7:an och 8:an. Sedan så tänkte jag dra ner på stigen och köra till 9:an den vägen (vilket var det bästa vägvalet på den sträckan). Men av misstag så råkar jag dra in i sänkan och över höjden vilket leder till att jag istället (av "misstag") råkar gå perfekt kompass rakt på kontrollen. Min tid blev c:a 38 minuter. För Fredrik så gick det också ganska bra med en tid på c:a 40-45 minuter.

William var tvungen att åka hem lite tidigare på grund av att han skulle till Finland. När alla hade städad färdigt och plockat ihop sina grejer, var det dags för en liten prisutdelning för bästa prestation (killar respektive tjejer) mm. "Killpriset" gick till Erik Boström och "Tjejpriiset" gick till My Folkesson. Bästa femkampslag blev lag "Sara". Sedan skulle Garry höra om vi kunde namnen på alla någorlunda, så han pekade på personer och då skulle vi svara vem det var. När vi hade gjort det så tog de kort när alla satt på den traditionella stora stenen. Sen fick också blå tröjor med gul text på. Efter det så var det bara att säga hej då och åka hem. Men vi hade jätteroligt och det regnade ju faktiskt inte en enda gång...

Snättringes Klassiska tävling

1998 arrangerade vi som bekant en klassisk tävling vid Grödinge IP. I år var det tänkt att vi skulle göra en repris av den tävlingen. Det är samma helg som SM-budkavlen går så konkurrensen är hård.

Jag vart tillfrågad att vara tävlingsledare för tävlingen i januari detta år. Det var sedan länge klart att Lennart Bjursäter och Hasse Lefors skulle vara banläggare. Att hitta banläggare till ett område som detta är inte så svårt, ni som känner till området och har sätt kartan vet ju varför...

Arbetet med tävlingen var redan igång. Markförhandlingar var redan klara och det var även klart var vi skulle ha TC. I och med att jag är sammankallande i tävlingskommittén kände jag att jag inte hade något val. Antingen tog jag det eller så skulle jag hitta en annan själv. Valet blev enkelt.

Tävlingsplatsen ligger mycket bra där den låg, bredvid Lännavägen bara någon kilo-

meter från Huddinge Centrum, och helt ostörd från all trafik där nere på vägen. Det är fjärde året i rad som jag är tävlingsledare eller bitr tävlingsledare för någon av klubbens tävlingar och så här efteråt så känns det att den här var en av de bättre. Jag, och ingen annan vad jag har hört, har tyckt att det här var en dålig tävling. Anledningen till att det gått så bra är att vi har en sådan bra rutinerad och erfaren personal. Alla "avdelningar" flyter utan problem. Dagen innan brukar jag vara nervös och ha en massa med saker att göra. I Lördags kväll var jag ute med Tobbe Gelius och spelade fresbee golf. Jag tänkte att jag borde vara nervös och stressad men jag kände mig helt lugn. Allt var under kontroll.

Helt problemfritt är det dock inte att arrangera en tävling. Ett par veckor innan slog det oss att vi inte hade någon el till TC. Det fick lösas med att jag ringde Eero

Kohvakka och hörde med honom om vi kunde låna kommunens mobila elverk. Pålätlig som han är ordnade han det och kunde numera titulera sig som energichef. Att vi fått låna det betydde mycket, och extra roligt var att det fungerade helt utan problem. Två gånger vart det strömlöst, men det berodde bara på att Euro skulle tanka motorn som drev det hela. Ganska roligt att höra: "Jag går och tankar elverket..."

Under fredagen träffar jag bonden medan han drar upp en stor lastbil på vårt parkeringsgärde. Inte helt utan problem fick han upp bilen med det som var mest skrämmande var att han sade att här tror jag inte att ni kan parkera. Den äng som vi använde oss av var ganska våt, men det fick duga, vi hade ju ingen annan stans att ta vägen. Och vad jag har hört av Ragge Bergmark som var parkeringschef var det bara en bil som dom fick dra upp. Tyvärr vart det en av deltagarnas bil som fick ett inbrott. Det ger oss en liten tankeställare om att inte lämna kvar några värdesaker kvar i bilen och att vi får diskutera om vi i fortsättningen skall ha parkeringspersonal kvar på parkeringen. Under ett par timmar står det ca 400 obehagade bilar mitt ute på ett gårde.

Annars kunde man glädjas åt att markan nog överträffade sig själva den här gången. Har du ätit muffins med vispad grädde på en orienteringstävling någon gång? Som

tävlingsledare löser man alla stora bitar först, men det är dom små, inte helt o betydliga som kan vålla problem. Miniknat är ett sådant, och framför allt när jag är tävlingsledare. Nu fixade Göran Nilsson och Ulf Stridh det, och Uffe med det roliga resultat att vi fick se Maria Stridh ta hand om det hela.

I sekretariatet gjorde dom en strong insats och såg till att det flöt utan stopp hela tiden. Det var många som var nöjda, inte minst speakern som hittat en bra trio bestående av chefen själv, Bengt Bivrin och sedan ett år gamla kollegan Tobbe Gelius och den nya "talangen" Leif Andersson.

Jag vill tacka alla klubbmedlemmar för att ni kommit ut och gjort detta till en sådan bra tävling som det blev. Tack även till alla grenchefer som gör en mycket stor insats för tävlingen. Som avslutning vill jag nämna tre personer som betytt extra mycket för mig inför det här.

Tack till Rolf Johansson för att du så förmånligt tar fram all den materiel som behövs till att bygga upp ett TC. Eero Kohvakka för att du på så kort varsel fixade el. Det betydde jättemycket, och det var en intressant lösning. Sist vill jag tacka Göran Nilsson för att du håller koll på mig och för att du ställer upp som du gör!!

Spätta-loppet

”Det ska bli spännande att se vilket karthörn du hittar”

Orden är Göran Johanssons som han precis uttalat efter att ha frågat vart vi skulle lägga spettaloppet.

Länge gick jag och funderade på vart tävlingen skulle gå. Eftersom det ganska tidigt vart klart att jag skulle ha hand om spetta-loppet som överdriver jag inte när jag säger att jag säkert funderade i ett halvt år. Det är ju lite speciellt med den tävlingen. Det går inte att komma dragandes med vilket skitområde som helst. Vi har blivit bortskämda med svår och fin terräng som man hittar på kartsnuttar här i området.

Tillslut hade jag hittat det. Strax väster om Pålalmalm, ungefär i mitten på Lida - Pålalmalskartan låg den. Ett litet område, detaljrikt, svårt och med vacker terräng. Som gjort för ett spettalopp. Dagen i skogen med familjen var ett rent nöje, det var med ytterst noggrannhet som vi valde markerade ut punkterna. Dock var inte förberedelserna ett rent nöje.

Ett mindre problem uppstod dagen innan tävlingen. Eftersom det är sådan starkt detaljerad karta så var vi tvungna att använda 1:10 000 dels kartan. Vid den första kontakten med kartförsäljaren så var det inga problem. När jag sedan ville hämta kartorna visade det sig att han bara hade 1:15 000 dels kartan. Efter att ha studerat den ett tag konstaterade vi att den inte skulle gå att använda. Det var nödvändigt med 1: 10 000. Efter att ha ringt runt till alla tänkbara kartförsäljare visade det sig att ingen hade

1:10 000 delen. Vad skulle vi då göra?

Efter ett tag kom jag på att vi kan färgkopiera. Jag ringde till en jourfirma i Stockholm.” 50 stycken färgkopior av en karta? Tveksamt om vi klarar det på en dag, vi kan försöka” Tre timmar innan första start kunde vi hämtade vi ut kartorna, kanske inte helt lugna...

Lennart Bjursäter och Göran Nilsson har länge dominerat i herrklassen. Under hela 90-talet hade Byppe vunnit sex gånger och Göran tre. Den tredje personen var Rune som slog in sig 1995. Så det var många seniorer och juniorer och andra för den delen som ville presentera sig.

Men som traditionen bjuder på Spetta-loppet så är det dom gamla orienteringssäkra rävarna som gör upp om segern. I år var det Källe som drog det längsta sträet. I damklassen var det Elin Svensson som vann. Att det var svårt även här såg vi på kilometertiderna då ingen dam kom under 10min/km.

Micke Gelius hade varit vänlig och ordnat så att vi kunde använda sportident vilket gav en markant kvalitetsökning på tävlingen. Det var nog ingen som tyckte att det inte var en bra kväll när man gick och åt på godsakerna som tävlingskommittén bjöd på samtidigt som några stod vid resultatplanket och jämförde mellantider. Så här i efterhand kan ni vara säkra på en sak. Nästa år kommer bröderna Granath att vara med, taggade till tusen! Inget att bli rädd för men vi får kanske kan spöa någon ”gubbe”...

Tävlingskommittén söker tävlingsledare och banläggare

Snättringe Sportklubb har ett gott rykte om sig av att arrangera bra tävlingar. En stor anledning till att vi har detta ryckte är att vi har bra tävlingsledare och banläggare inom klubben. För att vi skall kunna fortsätta att vara en bra tävlingsarrangör krävs det att det kommer fram nya personer som vill vara tävlingsledare eller banläggare.

Som tävlingsledare är du chef för tävlingen. Du är med från allra första början och väljer tävlingsplats. Du utser grenchefer och övrig personal. Tävlingsledaren är den person som är spindeln i nätet och den som har de flesta kontakter med markägare, kommun mfl. Han eller hon har även regelbunden kontakt med tävlingskommittén som också hjälper till vid eventuella problem. Att vara tävlingsledare är något som du garanterat kommer att ha nytta av i din civila karriär.

Tävlingskommittén kommer efter anmälan att starta en utbildning för nya tävlingsledare. Den kommer troligtvis att bedrivas i någon form av studiecirkelsformat. Som

lärare kommer du att ha några av våra allra mest rutinerade klubbmedlemmar.

Gillar du däremot att lägga orienteringsbanor? Lennart Bjursäter sade efter väran nationella hösttävling i år att jag vet inte vem som har störst förmån. Deltagarna som får tävla i detta område eller att jag får lägga banor här. Banläggaren är också med och väljer tävlingsområde, har kontakter med markägare, och det bästa av allt. Han/Hon får spendera långa tider ute i skogen och välja kontrollpunkter. Något för alla som gillar att vistas i naturen.

Är detta något som intresserar dig? Då skall du skaffa dig ett banläggarkort. För att få vara banläggare krävs det att man har en form av licens för det. Det får man genom Softs banläggarkort. Soft arrangerar årligen banläggartutbildningar, och har du intresse anmäler vi dig till utbildningen.

Vänd dig till Stefan Granath för frågor eller anmälan? Tel: 08-568 706 13 / 073-671 06 74 e-post: info@snattringesk.a.se

Hallå där...

... Sofia Persson, du sågs kliva av ett flygplan från Umeå på Arlanda. Var har du varit?

– Jag och syrran, Therese Persson har varit och sprungit USM.

Hur har det gått? – På Lördagen var det klassisk distans. Jag sprang i D15 och lyckades göra en Jimmy Birkinare.

Vad är det? – Det är när man under tävlingen hoppar över en kontroll. Jag skulle till kontroll sju men läste till åttan. När jag kom fram till åttan stämde kodsiffran och jag märkte inte något förrän jag kom i mål.

Annars gick det bra för Stockholm, vi vann i D16, H15 och H16. Gamla klubbkompisen Sara Lundblad kom tvåa i D16.

På Söndagen var det stafett, hur gick det där?

– Det gick bra, jag sprang i Stockholms lag sju, sträcka 2, och Therese i lag 9, sträcka 4.

Är ni nöjda med loppet? – Ja det är vi, det var skönt att göra ett stabilt lopp i dag efter gårdagens miss

Gick det lika bra för Stockholm i stafetten?

– Javisst, vi vann efter uppvisning av Karin Boström, Järfälla på sista sträckan.